

TIME RECEIVED May 10, 2017 5:28:32 PM GMT+03:00	REMOTE CSID	DURATION 850	PAGES 10	STATUS Received
10-MAY-2017 22:11 From:	To:0317800783			Page:1/10

Catre

MINISTERUL PUBLIC

PARCHETUL DE PE LANGA INALTA CURTE DE CASATIEI SI JUSTITIE

DOMNULUI AUGUSTIN LAZAR

PROCUROR GENERAL AL ROMANIEI

DOMNULE PROCUROR GENERAL,

Subscrisa, **Misarea pentru Regat si Coroana**, persoana juridica romana de drept privat constituita potrivit hotararii Tribunalului Bucuresti, Decizia Civila nr. 2584 din 22.06.2016, avand sediul in Bucuresti, str. Tonita nr.11, ap.14, sector 3 Bucuresti, CUI 36697325/2016, inscrisa in registrul special sub nr.98/19.09.2016, in nume propriu si in numele semnatarilor care au aderat la prezentul demers judiciar, in temeiul dispozitiilor art. 288 CPPen formularam prezenta

SESIZARE

prin care Ministerul Public este investit sa efectueze cercetarile necesare pentru stabilirea pe deplin a imprejururilor concrete descrise in continuare, pentru stabilirea faptuitorilor, a vinovatiei, a raspunderii penale si civile, dupa caz, si a inlaturarii consecintelor decurgand din actele criminale care, dupa 06 martie 1945, au determinat rasturnarea ordinii constitutionale a tarii la data de 30 Decembrie 1947, determinand aservirea tarii unei puteri straine ostile si Armatei URSS de ocupatie, sub care s-a instaurat dictatura comunista in Romania.

SCURT ISTORIC, INTRODUCERE. Evenimentele revolutionare din Decembrie 1989 au facut posibila nu doar inlaturarea de la putere a lui Ceausescu si a nomenclaturii partidului comunist ci si inceputul restaurarii statului de drept in Romania.

Dezmembrarea URSS in anul 1991 a plasat insa definitiv Romania pe orbita euro-atlantica, desi se semnase un tratat in acelasi an cu URSS, Romania fiind privita ca stat-satelist al acestiei.

In anul 1994, Romania a aderat si a ratificat Conventia Europeana a Drepturilor Omului - Conventia EDO. Ulterior a inceput integrarea in structurile politice si de aparare euro-atlantice, printr-un parteneriat cu SUA si tarile vest-europene.

In anul 2004 Romania a fost admisa in NATO. In anul 2007, Romania a semnat Tratatul UE si devenit membru al Uniunii Europene, in arhitectura carcia Conventia EDO si Carta drepturilor fundamentale in UE - CDFUE sunt documente cu forta juridica, cu directa si imediata aplicare.

În 1996, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a adoptat Rezoluția nr. 1096, privind măsurile de eliminare a moștenirii vechilor regimuri comuniste totalitare.

În 2000, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a adoptat **Rezoluția nr. 13**, prin care se cerea țărilor foste comuniste să deschida și să comunice arhivele regimului comunist.

La 25 ianuarie 2006, tot Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei APCE a dezbatut și adoptat rezoluția 1481, privind necesitatea condamnării crimelor comise de regimurile comuniste totalitare. Rezoluția caracterizează regimurile comuniste din Europa Centrală și de Est, inclusiv cele aflate încă la guvernare în alte state ale lumii, drept vinovate de violări masive ale drepturilor omului și invită comunitatea internațională la un efort comun de sensibilizare a conștiinței publice pe această temă. Demersul APCE este consecvent cu principiile fundamentale ale Consiliului Europei în promovarea respectului pentru drepturile omului și pentru recunoașterea abuzurilor regimurilor comuniste, facandu-se trimitere la **rezoluția similară 1096 adoptată în 1996**. Ministerul roman al Afacerilor Externe a salutat iniativa APCE, ca fiind necesara și utilă într-o țară în care nu a avut încă loc un proces al comunismului.

Parlamentul României, prin declaratia legii nr.187/1999, a stabilit că "Puterea comunista instaurată în România începând cu data de 6 martie 1945 a exercitat, în special prin organele securității statului, ca politie politică, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale..."

Raportul Final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România este de asemenea un document oficial care constată dimensiunea infracțiunilor, violarea sistematică a drepturilor omului, instaurarea dictaturii comuniste și a unui lung cortegiu de crime.

Astfel, prin Raport și declaratie solemna, chiar și de la cel mai înalt nivel al puterii executive exercitată în fapt după 1947 (prezidiu RSR până în 1948, apoi din 1965 președinte RSR) intitulat **dupa 1990 Președintele României, în mesajul magistral rostit în cadrul oficial în fața Camerelor reunite ale Parlamentului României, la 18 Decembrie 2006, se recunoaște:**

"Condamnând acest regim, statul democratic român condamnă instrumentele acestuia, în primul rând Partidul Comunist Român și Securitatea. Vreau să fiu bine înțeles. Nu mă refer nicio clipă la marea masă a membrilor de partid, a căror unică activitate era să-și achite cotizația și să participe lunar la ședințe golite de orice conținut. Mă refer la instituția "partidului conducător", deci la aparatul care a făcut posibil regimul totalitar comunist.

În cazul Securității, a fost vorba de o instituție esențială în susținerea statului totalitar comunist, ilegitim și criminal.

În numele statului român, îmi exprim regretul și compasiunea pentru victimele dictaturii comuniste. În numele statului român, cer scuze celor care au suferit, familiilor lor, tuturor celor care, într-un fel sau altul, și-au văzut destinele ruinate de abuzurile dictaturii."

Deci, persoanele vatamate care susțin acest demers sunt persoane carora de la cel mai înalt nivel de reprezentare executivă în Statul Român, le-a fost recunoscut oficial, în cadrul solemn în fața Camerelor Reunite ale Parlamentului României, prejudiciul suferit și li s-a cerut scuze în numele Statului Roman.

Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene (2010/C 83/02) - publicata in Jurnalul Oficial al Uniunii Europene <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:ro:PDF>, in TITLUL VI consacrat JUSTITIEI, la Articolul 47 statueaza Cetateanului European Dreptul la un proces echitabil si la o cale de atac eficientă:

<<Orice persoană ale cărei drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate are dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătoarești, în conformitate cu condițiile stabilite de prezentul articol. Orice persoană are dreptul la un proces echitabil, public și într-un termen rezonabil, în fața unei instanțe judecătoarești independente și imparțiale, constituite în prealabil prin lege. Orice persoană are posibilitatea de a fi consiliată, apărată și reprezentată.>>

Orice restrangere a posibilitatii unei persoane de a-si clarifica situatia civila si penala, de a se stabili adevarul cu privire la o afacere judiciara penala sau civila determina o incalcare a dreptului comunitar, fata de care nimeni, si, cu asupra de masura un Judecator sau Procuror sau Avocat, nu poate ramane pasiv, indiferent.

Astfel, interpretarea dispozitilor din Codul de Procedura Penala al Romaniei, a legilor nationale trebuie facuta prin prisma Conventiei EDO si a Cartei DFUE, fara a exclude - din motive politice sau partizane - anularea unor acte abuzive adoptate cu fraudă la lege de autoritatile comuniste ori posibilitatea de revizuire a unor hotarari de condamnare pentru motive politice. Autoritatile judiciare nationale sunt chemate sa faca dreptate, aplicand in mod just legea nationala, Convenția EDO si Carta DFUE,

Totodata, Parlamentul Romaniei a adoptat Legea nr. 103/2015 pentru declararea zilei de 10 Mai ca zi de sarbatoare nationala, care dispune la art.1 ca Ziua de 10 Mai va fi sarbatorita in fiecare an ca sarbatoare nationala, demonstrand o data in plus rolul Monarhiei si impactul in plan public derivand din legitimitatea acesteia in Romania, asa cum rezulta si din Expunerea de motive formulata de initiatorii propunerii legislative devenite lege, care denota si raportarea/intentia legiuitorului:

Consacrată în constituția națională română ca Zi Națională, 10 Mai glorifică, aşadar, trei momente istorice diferite – începutul domniei lui Carol I, Independența de Stat și incoronarea primului rege al țării -, toate trei legate îndisolubil de instituția monarhiei. „La 10 Mai, țara a făcut legătura cu dinastia”, spunea Nicolae Iorga, subliniind valoarea morală a Zilei Naționale, zi care, în cuvintele pline de vibrație patriotică ale marelui istoric, ne învață, ca popor, să îndurăm orice “numai să se păstreze aceasta comoră neprefuită, această floare sfântă leșină din sângele morților căzuți pentru patile, pentru România unită și liberă”.

Este semnificativ ca din 1866 și până în 1947, ziua de 10 Mai a fost Ziua Națională a României și se sărbătorea cu fastul cuvenit unei sărbători nationale - asa cum poate constata orice observator independent: <a href="https://www.agerpres.ro/flux-documentare/2017/05/10/10-mai-zi-de-sarbatoare-nationala-03-41-26. - și ca aceasta tradiție este reinnodata abia în 2017, adică acum.

In prezent, constatam ca autoritatile judiciare nu mai spun ca au vreo piedica si procedeaza la punerea sub acuzare pentru crime impotriva umanitatii a mai multora dintre promotorii regimului comunista, criminal, degradant, inuman care a dus tara la dezastru, dosarele Vișinescu, Ficior, sau dosarele Ursu, Revolutiei din Decembrie 1989, evenimentelor 13-15 iunie 1990 fiind cateva exemple relevante ....

Vazand si recentele declaratii ale Procurorului General al Romaniei prin care Ministerul Public este hotarat sa apere principiul legalitatii si statul de drept in tara noastra, in concordanța cu instrumentele juridice internationale ratificate de Romania si cu valorile euro-atlantice asumate la aderare,

Daca Ministerul Public nu mai este impiedicat sa actioneze, urmeaza ca Justitia, pornind de la sesizarile incepand cu anul 1990 ale fostilor detinuti politici sub regimul comunista - **gratia hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului, în urma plângerilor victimelor inițiate de o cunoscută organizație non-guvernamentală Asociația "21 Decembrie 1989"** - să dea curs analizei regimului criminal, ale cărui acte trebuie să înceteze a mai produce efecte!

In acest context se impune deschiderea unui dosar în Justiție cu privire la cercetarea actelor și faptelor comise la 30 Decembrie 1947, ca parte a atacului generalizat și sistematic asupra instituțiilor statului, impotriva drepturilor fundamentale ale omului, declanșat de structurile militare și paramilitare care au răsturnat ordinea constituțională în Regatul României și au capturat Statul Român până în Decembrie 1989 - Iunie 1990 ....

Apreciam ca sesizare penală ar putea determina restabilirea ordinii legale și constituționale legitime, după atacurile generalizate și sistematice asupra instituțiilor democratice și a drepturilor fundamentale ale omului, care au fost constatate și descrise în precedent nu numai prin hotărari ale Curții Europene a Drepturilor Omului ci și prin hotărari judecătoarești definitive pronuntate sau confirmate de Inalta Curte de Casatie și Justitie a Romaniei atât în cazurile Visinescu și Ficior cat și în cazurile redeschiderii dosarelor privind Revolutia din Decembrie 1989 și Evenimentele din 13-15 Iunie 1990 generate de hotărările CEDO (mentionate infra și supra) în urma demersurilor externe ale Asociatiei 21 Decembrie 1989.

Apreciam că, în condițiile în care instituțiile judiciare ale Romaniei proclama că funcționează potrivit principiilor statului de drept și democratic, în conformitate cu ordinea de drept din Uniunea Europeană, o sesizare penală investeste Ministerul Public în acest sens, desigur asteptăm să se își sesizeză din oficiu.

Actualmente, Ministerul Public, delimitandu-se de actiunea impotriva statului de drept a Procuraturii RSR, nu ar mai putea fi impiedicat să cerceteze modalitatea criminală de răsturnare a ordinii constitutionale a Romaniei după 06 martie 1945, în considerarea crimelor impotriva umanitatii cercetate și condamnate oficiale, fiind necesara și repunerea în situația anterioară acțiunilor criminale (cu infracțiunile componente de terorism, crima organizată, distrugere de bunuri, trafic de influență și corupție, aservirea tării unei puteri străine ostile Romaniei, înaltă tradare, potrivit Codurilor Penale în vigoare în epoca) adică restabilirea ordinii legale și constituționale după atacurile generalizate și sistematice asupra instituțiilor democratice și a drepturilor fundamentale ale omului.

Recent, **Convenția Națională pentru Monarchie Constituțională (o colalitic largă a organizațiilor monarchiste din România)** a anunțat întinarea unei acțiuni judiciare pentru dovedirea nulității absolute a actului de instaurare a formei republicane de guvernământ și în scopul restaurării organizării statului român modern, cu puternice rădăcini europene, ilustrat și exprimat de Monarhia constituțională, care a plasat România între cele mai prospere și civilizate țări ale lumii, statuată prin Constituția din 1923, singura Constituție validă istoric și juridic.

<<Înțînd pentru restabilirea adevărului istoric și moral, ne asumăm, prin cunoaștere și respect, afirmarea valorilor proprii națiunii noastre, pe care Coroana Regală Română le reprezintă și le-a slujit cu profund și continuu devotament, vreme de 150 de ani. >> Recursul nostru la îndeplinirea acestui act de justiție prin care se va recunoaște ilegalitatea regimului republican în România are drept suport respectul față de lege, morala creștină și adevărul istoric, urmând unui instinct al binelui național, care va putea constitui remediu vindecării, al stergerii consecințelor morale și instituționale ale înstrăinării de sine provocate de deceniile de Republică dictatorială comunistă și ai anilor tulburi care i-au urmat. Țara noastră nu a reușit să-și găsească, după Revoluția anticomunistă, sub același regim republican care continuă abuzul de forță și de drept prin care s-a răsturnat Monarhia, calea spre stabilitate și prosperitate, spre o reformă morală a societății. Reinstaurarea Monarhiei este singurul mod prin care această cale poate fi regăsită, însemnând reinstaurarea unei instanțe morale și politice care nu s-a regăsit în sistemul politic actual și prin care Revoluția din 1989 poate ajunge să își desăvârșească rolul și sensul său istoric.>> - se mai sustine în apelul public din 10 aprilie 2017 - <http://m.cotidianul.ro/actiune-judiciara-pentru-constatarea-nulitatii-absolutive-a-formei-republicane-de-guvernament-299521/>

De asemenea, <<Asociația "21 Decembrie 1989" a solicitat în precedent Procurorului General al României și redeschiderea dosarelor comunismului, fiind vorba de crime imprescriptibile asa cum Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casatăci și Justiție a instrumentat recent și cum **Curtea de Apel București a stabilit în cazurile Visinescu și Ficior, iar Înalta Curte de Casatăci și Justiție a României a confirmat**, insusindu-si consideratiile si jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului deschisa de cauzele Asociatia 21 Decembrie 1989, Maries, Vlase s.a. c. Romania, privind dosarele Revoluției din Decembrie 1989, și Asociatia 21 Decembrie Maries (II) Mocanu și Stoica c. Romania, privind Evenimentele din 13-15 iunie 1990 (asa-zisa mineriada potrivit agentilor regimului care a provocat-o).>>

Astfel, delimitarea ACUM de trecutul comunismului și de falsurile juridice și istorice este inceputul reparării fără precedent după 1989, la care România de azi are dreptul, mai mult ca oricând, mai ales în contextul european și mondial.

In plus, aratam că ocuparea țării de către Armata Rosie și răsturnarea ordinii constitutionale nu trebuie negate /dezavuate numai de istorici .

Trbuie să ca efectele grave ale acestor fapte grave să fie înălțurate în mod efectiv, și aceasta este misiunea juristilor și a Justiției, a procurorilor și judecătorilor și avocaților, astfel ca Parlamentul să aibă o bază de pornire în restaurarea pe deplin și adaptată statului de drept în țara noastră, membră a UE și a NATO, recladind ordinea constituțională și încrederea cetățenilor în statul de drept.

In numele drepturilor Ormului, in memoria si in numele partilor vatamate prin actiunile criminale impotriva statului de drept, prin acest demers judiciar, cautam sa raspundem totodata si unor critici si sceptici ca din moment ce crimele comunismului, ale Revolutiei din Decembrie 1989 sau din 13-15 iunie 1990 au devenit, in sfarsit, in situatia de a fi investigate ca infractiuni imprescriptibile dupa hotararile CEDO, gratie demersurilor aparținând tot unui ONG - Asociatia 21 Decembrie

-după ce s-a vazut ca se poate face si dreptate in cateva cazuri precum visinescu, fioroi sau Ursu,

-după ce, de exemplu, Procuratura Federatiei Ruse isi permite să deschida ancheta impotriva declararii independentei statelor Baltice, <http://m.mediafax.ro/externe/rusia-investigheaza-legalitatea-recunoasterii-independentei-tarilor-baltice-de-catre-urss-in-1991-14525698>

-după ce si mediul politico-judiciar din Romania incepe sa dezbată punerea sub ancheta a unor alegeri precum cele din 2009 (desi rezultatul si multe din efectele juridice ale acelui scrutin nu mai pot fi influentate în vreun fel) - actiuni care pareau în urma cu ceva timp niste "utopii judiciare", cum prin anii '90 se calificau si respingeaau toate solicitările victimelor si apartinatorilor acestora, ale AFDPR din dosarul comunismului, de incadrare a saptelor ca infractiuni imprescriptibile contra umanitatii, (incadrabile in matricea legala a Codului Penal al Romaniei din 1969),

Intr-un stat de drept trebuie sa fie posibila o astfel de evaluare si apreciem ca a venit si momentul sa fie analizate faptele si actele din 30 Decembrie 1947, si - de ce nu? - si altele asemenea infractiuni care au condus la rasturnarea ordinii constitutionale a tarii si la aservirea tarii fata de urss cu un lung cortegiu de crime !

ASTFEL:

Sunt de o gravitate extrema si se impune a fi cercetate si de procurori competenti, faptele ilegale prin care s-a procedat la fortarea Regelui Mihai I in a face concesii neconstitutionale unui grup de presume constituit in principal din agenti ai unei puteri straine ostile independentei si democratiei Romaniei si drepturilor cetatenilor romani, sau sa declare ca se retrage si apoi sa semneze o declaratie de abdicare si trecerea la forma republicană de guvernământ arată în esență caracterul lor contrar vointei democratice - cu excepția istoriografiei comuniste din perioada stalinistă, cînd au fost prezentate în mod fals drept "expresie a voinței maselor largi populare", pentru ca, în deceniile următoare acestea să fie pur și simplu enunțate ca atare, fără a fi discutate în amănunt (tocmai pentru a nu fi evident caracterul de lovitură de stat și situarea lor în afara legii, fară a fi vorba macar de imprejururi insurectionale ci doar de impunerea unui regim sub forta Armatei Rosii a URSS, în afara celor prevazute de Tratate Internationale sau de Convenția de Armistițiu).

Derularea saptelor, de notorietate, si sustinute de numerosi martori, de documente si de istorici, surse accesibile, s-a petrecut în felul următor:

- *În seara zilei de 29 decembrie 1947, Familia Regală se găsea la Sinaia, la Castelul Poisot. Aflat la masă, Regele a primit două telefoane succesive din București, de la Dimitrie Negel, mareșalul Palatului, care îi comunica că Primul-ministrul Petru Groza dorește neapărat o audiență a douăzii dimineață, la ora 10, la Palatul Elisabeta, „pentru a discuta o chestiune de familie”. Estimând că va fi vorba despre proiectul căsătoriei sale, Regele a acceptat cererea, deși felul imperativ cum fusese formulată reprezenta o încălcare flagrantă a protocolului (un ministru nu fixează întâlniri Suveranului, ci solicită o audiență, sosind la ora la care i se comunică; însă astfel de*

greșeli de politețe elementară erau frecvente la demnitarii comuniști). A doua zi, Regele și aghiotantul regal Jacques Vergotti, au părăsit Sinaia, pentru a se întâlni la ora 10:00 cu Petru Groza, în București. La sosirea la Palatul Elisabeta, aghiotantul Vergotti a observat că Garda Regală, care asigura paza locuinței, fusese înlocuită prin surprindere cu militari din Divizia Tudor Vladimirescu, constituită din prizonieri de război români în URSS. Aghiotantul nu a mai putut însă să reacționeze, fiind el însuși arestat de un grup de doi tineri militanți comuniști, care se găseau în număr mare în parcul din jurul Palatului. La ora fixată, Regele a coborât personal de la etaj, pentru a-i deschide ușa lui Groza. Neanunțat, acesta venise însoțit de ministrul Gheorghe Gheorghiu-Dej. În salonul aflat la etaj, Petru Groza a început discuția arătând că „a sosit momentul umui divorț amiabil între țară și monarhie”; el a scos dintr-o mapă un act de abdicare gata scris, pe care i-a solicitat Regelui să-l semneze (documentul nu respecta formularea uzuale a decretelor regale, arătând prin însăși aceasta că este un fals, întocmit de persoane străine). Regele a protestat, arătând că schimbarea formei de guvernământ „nu se poate face decât la dorința expresă națiunii române și cu respectarea exactă procedurilor democratice prevăzute de Constituție, care ar fi trebuit, apoi, validate printr-un referendum”. De asemenea, actul gata scris ce fusese prezentat Regelui era incorrect din punct de vedere juridic, fiindcă prevedea că acesta „renunță la Tron pentru sine și pentru urmașii săi” (fără mandat expres, nimeni nu poate renunța la ceva în numele altcuiu); în plus, eventuala renunțare la Tron a Regelui Mihai I nu însemna, automat, și abolirea Monarhiei, ci numai trecerea Coroanei la următoarea persoană din linia de succesiune. Răspunsul delegației comuniste a fost că „nu e timp pentru astfel de proceduri” („graba” era urmarea presiunii politice a Moscovei, care dorea să înlăture monarhia). Regele a cerut un răgaz pentru lectura atentă a actului; retrăgându-se în biroul său, a aflat că Palatul e complet izolat, fiindcă legăturile telefoniice fuseseră tăiate. Informații parvenite ulterior au arătat că, în înțelegere cu comuniștilor români, ocupanții militari sovietici mișcau pe străzile Bucureștiului fancuri destinate să înpăimânte populația și, pe stadioul aflat lângă Arcul de Triumf, fusese amplasată chiar și o baterie de artillerie ușinată asupra Palatului Elisabeta. Revenit în salon, Regele refuza, în continuare, să semneze actul de abdicare (deși, între timp, Petru Groza se lăudase în fața Reginei cu un pistol pe care-l avea în haină, adus „ca să nu pătească ca Antonescu, la 23 August”). Ca argument ultim, delegația comunistă a amenințat cu împușcarea imediată a 1.100 de tineri (în majoritate studenți) ce se aflau în închisori încă de la manifestația din 8 noiembrie 1945. Astfel, Regele a fost constrâns să semneze, spunând: „Nu va curge sânge din cauza mea!”

- Se poate observa că data loviturii de stat a fost atent aleasă de comuniștii români și sprijinitorii lor, în perioada de sărbătoare dintre Crăciun și Anul Nou, într-un moment cu vreme de iarnă, când atenția majorității populației României era îndreptată spre sărbători și activități de familie curente
- Pentru a da o aparență de legalitate loviturii de stat, comuniștii au convocat în grabă, chiar în seara zilei de 30 decembrie 1947, o ședință a Adunării Deputaților, care să hotărască înălțarea Monarhiei și să proclame Republica Populară Română. Parlamentul aflându-se în vacanță parlamentară (20 decembrie - 20 ianuarie), iar deputații fiind plecați în circumscripții (pe vreme de iarnă), o adunare legal constituată (conform Constituției și Regulamentului Camerei) nu se putea face în aceeași zi, pentru că nu existau nici vreo hotărâre oficială de

convocare a unei sesiuni extraordinare a Parlamentului, nici timpul material necesar pentru revenirea deputaților în București. Totuși, adunarea cerută s-a făcut, sub președinția scriitorului Mihail Sadoveanu. Conform legii, Camera nu putea modifica Constituția, care prevedea și forma de guvernământ a statului. Pentru a da o aparență de „aglomerație” la lucrări, în sala Adunării Deputaților au fost invitați un număr de „tovarăși din popor, de încredere”, aleși aleator, „revoluționari” și entuziaști la ideea proclamării Republicii, care nu aveau dreptul legal să voteze în locul membrilor Camerei. Chiar și așa, cvorumul necesar nu a fost atins, fapt care rezultă din procesul-verbal al ședinței.

- *Conform acelaiași proces-verbal, ședința a durat 45 de minute (o estimare simplă, pe baza datelor conținute în procesul verbal, arată că pentru vot ultrarapid ar fi fost necesare minimum 70 min). Nu s-a făcut apelul nominal al deputaților și nu s-a comunicat numărul deputaților prezenți. Votarea legii 363 privind proclamarea Republicii Populare Române nu fusese trecută pe ordinea de zi, nu fusese dezbatută în comisiile parlamentare și nici nu primise avizul Consiliului Legislativ, care nu fusese consultat.*
- *S-au publicat, de asemenea, cu aceeași rapiditate în succesiunea evenimentelor, pentru a nu lăsa timp de reacție, în Monitorul Oficial (nr. 300 bis de marți 30 decembrie 1947) Legea No. 363 pentru constituirea statului român în Republica Populară Română și Legea No. 364 pentru numirea membrilor Prezidiului Republicii Populare Române, ambele pretins votate în ședința din 30 decembrie 1947.*
- *După lovitura de stat de la 30 decembrie 1947 și până la 13 aprilie 1948, fără s-a aflat într-o situație de vid constituțional, Constituția din 1923 fiind abrogată printr-un act de forță și nu de drept. Unele decrete emise de guvernul Petru Groza au fost publicate în Monitoare Oficiale antedatate (29 decembrie 1947), continuându-se seria de falsuri. Adunarea Deputaților a continuat să legifereze fără bază legală, stabilindu-și propriile atribuții. La 13 aprilie 1948 a fost adoptată prima Constituție a României comuniste, cu aceeași „bază legală” discutabilă.*

În concluzie, se poate considera, din punct de vedere istoric că Republica Populară Română s-a instaurat printr-o succesiune de acte de forță și de grava fraudare a Constituției și a legii penale, în condițiile presiunii unui regim de ocupație sovieto-comunistă, în contra voinței majorității populației, care era împotriva înlaturării Monarchiei constitutionale, dar în condițiile prezenței Armatei Roșii pe teritoriul României și a reprezentanților ei comuniști în Adunarea Deputaților și Guvern, nici legalitatea și nici voința românilor nu mai contau în fața scopurilor ocupantului, de a-și legitimă prin forță puterea.

PROBE si teze probatorii. Din probele ce vor fi administrate: martori, inscrisuri, documente și publicații oficiale, expertiza se va reconstituî situatia reala.

Se va putea observa ca la sfârșitul lunii Decembrie 1947 Adunarea Deputaților era în vacanța parlamentară, nici nu a fost legal convocată, ca nu a putut avea cvorum de sedință sau de lege organiza și nici nu s-a intrunit în realitate, la 30 Decembrie 1947, falsurile intelectuale putând fi lesne verificate și constatacate. Examinand prevederile Constituției legitime, aflate în vigoare din 1923, condițiile pentru instituirea unei Adunări Constituante nici nu puteau fi intruite, astfel ca era imposibil de revizuit Constituția, mai ales în ceea ce privește forma de guvernământ.

Acet fals istoric si juridic i-a marcat probabil si pe autorii textului constitutional adoptat in 1991 in Romania, care, probabil din teama ca s-ar putea intampla ceva in genul ilegalitatii de la 30 Decembrie 1947 au introdus (la art.148 in forma din 1991) interdictia de nivel constitutional a revizuirii formei republicane de guvernament.

In consecinta, pretinsa Lege nr. 363/1947 - intitulata "**LEGE nr.363 din 30 decembrie 1947 pentru constituirea Statului Roman in Republica Populara Romana**" este un fals istoric si juridic.

Asa-zisa Lege nr.363/1947 ca si pretinsa Lege nr. 364/1947 care desemna Prezidiul RPR, ca si asa-numitul decret de promulgare nr.2299 datat in fai tot la 30 decembrie, fara a fi semnat de Rege ci de Premier (Presedintele Consiliului de Ministri), **nici nu au fost publicate in Monitorul Oficial** asa cum se sustine in mod fals, pentru ca acesta isi inchisese editiile la 31 decembrie 1947, publicarea fiind facuta in fals, prin tiparirea mai tarziu a unui alt "instrumentum" Monitor, numerotat 300-bis ca si cel din 30 decembrie 1947. De altfel, in lipsa unei legi de revizuire sau unci prevederi constitutionale, Premierul nu putea semna in locul Regelui decretul de promulgare. O infractiune similara privind manipularea publicarii in Monitorul Oficial a unor acte normative, sau tiparirea intarziata a Monitorului, a fost reclamata de mai multe ori si in Romania de dupa 1989, astfel incat acest modus operandi pare verosimil, intarind suspiciunea de fals intelectual si de frauda la legea fundamentalala imposibil de tolerat in cazul unor persoane cu educatii juridica.

Mai mult, in 1947 Parlamentul Romaniei era bicameral: **Adunarea Deputatilor si Senatul.**

Despre Senat nu se mai spune nimic.

Acet fals ar fi trebuit sa preocupe autoritatile unui Stat care declarau la 22 Decembrie 1989 ca s-ar fi despartit definitiv de comunism. In realitate, se despartisera doar de ccea ce a fost denumit "clanul Ceausescu".

Iusa azi, un asemenea fals fara precedent in istoria constitutionala a Europei, trebuie sa preocupe autoritatile unui stat de drept, a carui reconstructie nu poate sa inceapa sau sa se sprijine pe un fals si pe dictatul unei Armate de Ocupatie - armata care continua sa incalce ostentativ ordinea internationala si propriile-i angajamente reinnoite in cadrul Adunarii OSCE din anul 2000, Istanbul) precum retragerea din Basarabia (Tighina) si din Tiraspol, sub acoperirea unui regim sovietic ilegal, criminal, autointitulat al republicii moldovenesti (trans) nistrene, nelegitim, nerecunoscut international, care violeaza teritoriul entitatii statale postsovietice intitulata Republica Moldova separata de URSS in anul 1991 ca si statele Baltice, Lituania si Estonia.

REFERINTE BIBLIOGRAFICE. In scopul aflarii depline a adevarului juridic cat mai apropiat de adevarul factual, istoric, si pentru efectuarea facila a unui planning adevarat al cercetarii penale, va indicam si 2 lucrari de referinta in materie de istorie constitutionala avand la baza cercetarile juridice (inclusiv istorice, de arhiva, pe documente) realizate de juristi remarcabili precum **Eleodor Focseneanu - Istoria constitutionala a Romaniei, 1859-1991, aparuta la Editura Humanitas in 1991** (Eleodor Focseneanu a fost avocat si doctorand si stagiar al lui Istrate Micescu) si **Mihai Constantinescu - O istorie constitutionala a Romaniei** (Mihai Constantinescu a fost profesor universitar si judecator la Curtea Constitutională in te 1992-1998)

Arhivele nationale, ale institutiilor din epoca, vor putea intregi imaginea de ansamblu si dimensiunea gravitatii evenimentelor care au incercat a crea aparenta de "legalitate" a crimelor contra

umanitatii care s-au produs dupa 1945-1946 cand sunt practic distruse partidele democratice prin falsificarea alegerilor din 1946 si cu predilectie dupa 30 Decembrie 1947 cand subregimul de ocupatie si guvernul marioneta impus, este rasturnata ultima reduta democratica a unei tari grav-afectate si de al doilea razboi mondial si de raptul teritorial din 1940: Regele, seful puterii executive in Stat, care se bucura de cea mai larga incredere si simpatie in randul cetatenilor romani, asa cum a putut fi demonstrata si cu alte ocazii dupa monumentala primire a MS Regele Mihai I, la Bucuresti, de Sf. Pasti in aprilie 1992.

Este complet imoral si injusta intrucat nu se sprijina decat pe falsul facil de demontat al istoriografiei comuniste si nu pe probele indubitabile care mai pot fi administrate si astazi, acceptarea tezei ca "suportul popular" pentru guvernul si regimul communist al lui Petru Groza ar fi determinat 'abdica Regului' si "abolirea Monarhiei" sintagme cu care detractorii regimului democratic si propaganda comunista a lucrat continuu.

Exemplificam din randul argumentele indubitabile, masurabile si in prezent, cu doua momente importante si la distanta apreciabila in timp, ale validarii increderii si simpatiei in Suveranul legitim prin Adunari populare impresionante de la marea manifestatie anticomunista studenteasca si de tineret din Piata Palatului Regal din 08 Noiembrie 1945, se Sf. Mihail si Gavril, cand era ziua onomastica a MS Regele Mihai, legata de <greva regala> si **26 aprilie 1992 la venirea Regelui de sf. Pasti in tara, netulburat de autoritatile de dupa 1989**. In acest sens, pentru relevanta, in afara de relatarile presei din epoca si de ale martorilor oculari, poate fi vizionat si documentarul NIHIL SINE DEO, pe care il vom transmite la dosarul cauzei.

In mod normal, era de asteptat ca din dosarele privind infractiunile generate de regimul communist, cercetarile penale sa fie extinse spre cauza proxima, inclusiv spre actele si faptele partidului communist si directiei generale a securitatii, adica spre aceiea care in mod nemijlocit au rasturnat ordinea constitutionala si au preluat ilegal exercitiul puterii executive, puterii judecatoresti si legislative si au generat crimele impotriva umanitatii - incat, daca nu s-au extins din oficiu aceste cercetari, extinderea trebuie facuta macar acum.

MISCAREA PENTRU REGAT SI COROANA

Membru al CONVENTIEI PENTRU MONARHIE CONSTITUTIONALA

Președinte,
Marilena Rotaru,

Vicepreședinte
Marius Oprea

[Pentru conformitate, Av. Antonie Popescu]